

POPRAVLJALNICA IGRAČ V MOJEM MESTU

Nekega sončnega dne se je maček, ki je bil pri nas doma, spremenil v star paviljon.

Vstopil sem, tam pa je bilo veliko igrač. Bil sem presenečen, kako je lahko v tako majhnem prostoru toliko igrač. Tam je bil nekdo po imenu Jan. Jan mi je razkazal paviljon, dovolil mi je, da se z lutkami tudi igram. Odšla sva si pogledat vse vrste igrač. Ko pa sem šel ven, da bi Janu pokazal svojo prvo lutko, je ura odbila 12 in paviljon se je zableščal v zeleni svetlobi in se v hipu spremenil nazaj v tistega mačka pri nas doma. Preden je izginil, mi je na tleh pustil sporočilo. Na njem je pisalo: »Dragi Andrej, hvala za današnjo dogodivščino. Zdaj je ura odbila 12 in jaz sem spet tam, kjer moram biti. Pogrešal te bom, vendar se vidiva čez eno leto. Takrat mi boš lahko pokazal svojo prvo lutko, tvoj Jan.«

Andrej Povše, 3. b

Mentorica: Melita Turk